

Suu: «Aquest any he aconseguit quasi tot el que volia fer a la vida»

La barcelonina és guanyadora del Premi Enderrock de la crítica a millor artista revelació

Suu | Marta Mas

El passat 27 de desembre es feia públic que a la jove cantautora **Suu** se li concedia el Premi Enderrock de la crítica a millor artista revelació pel seu àlbum de debut, *Natural* (Halley Records, 2018). Compaginant els estudis, la música i una abundant activitat a les xarxes socials, la barcelonina està acumulant un èxit que només fa que créixer. Parlem amb ella sobre com ha arribat fins aquí i sobre quins són els seus plans pel 2019.

El teu disc de debut es diu *Natural* (Halley Records, 2018) i en ell has volgut mostrar-te tu mateixa, tal com ets. Fas el mateix a les xarxes socials?

Exacte. El disc al final és una espècie de diari del que he anat vivint pel que fa a l'amor en els últims anys. Un amor que no és només romàntic, sinó també d'amistat o, fins i tot, d'amor propi. I ho explico tal com m'ha anat passant, sense cap filtre. Així també és, més o menys, com intento mostrar-me a la xarxa. No soc de sortir molt maquillada i molt bé al matí, surto en pijama i amb ressaca perquè soc així i no crec que m'hagi d'amagar darrere cap personatge.

Ets 'Natural' fins i tot en la postproducció del disc...

Sí. Jo no soc cantant en el sentit que no he estudiat mai cant, no sé cantar molt bé i no tinc una dicció perfecta. A l'hora d'editar les veus, el meu productor, Carlos Avatar, em va proposar de posar una mica d'*autotune*, perquè sempre se'n posa una mica per acabar de polir les coses. Però ho escoltàvem sense i quedava millor, més natural, tot i que hi hagués una mica d'error o

desafinament. Al final, així és com canto jo i com la gent que em segueix em veurà als concerts, tampoc vull que es trobin amb una mentida.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=JXazjKR0WsY>

No has fet cant, però sí que has estudiat música?

Quan tenia quatre anys em van apuntar a l'escola de música, i quan en tenia sis vaig començar a tocar el baix elèctric. En realitat jo volia tocar la bateria però ma mare no em va deixar. Vaig tocar el baix fins als deu, que ho vaig deixar. Als dotze vaig començar a tocar ja la guitarra, perquè en va aparèixer una per casa, i vaig aprendre a tocar-la amb vídeos de Youtube. Sí que després vaig fer un parell d'anys de classes de guitarra, però bàsicament n'he après jo sola i per això toco com toco. Però m'agradaria fer classes de cant, ho tinc com a objectiu del 2019.

Com és el teu procés creatiu a l'hora de compondre?

Escric cada dia, des de frases fins a trossos de poemes o minirelats, perquè em relaxa i m'ajuda a endreçar les idees. Si em passa alguna cosa, l'escric i aleshores, en llegir-la, la veig des d'una altra perspectiva. I generalment quan escric tinc una guitarra a prop. Si veig que a alguna de les coses que estic escrivint se li pot posar una melodia, agafo la guitarra i intento provar-ho. Per tant, podríem dir que normalment va primer la lletra, una frase o una paraula i aleshores ho desenvolupo més amb la guitarra. Però val a dir que jo a l'estudi hi entro amb les cançons despullades: vaig amb la guitarra, una melodia, i llavors allà li fem un vestit maco amb tot l'equip.

Tot i que de vegades amb una guitarra i la veu ja en tens prou.

I tant. Hi ha temes en acústic que són meravellosos. La cançó "A solas" del disc a mi m'agrada que sigui així: només la meua veu i la guitarra. Però de vegades mola vestir més els temes.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=fWNqMjAVNto>

Ser cantautora era el teu somni?

Sí, totalment. Aquest any he aconseguit casi tot el que volia fer a la vida. Als onze o dotze anys vaig fer una llista de coses que volia fer com, per exemple, compartir escenari amb **Txarango** o amb altres grups que admirava. I aquest any ho he fet. I en realitat no m'ho hauria esperat mai perquè eren objectius que em semblaven irrealitzables, com plantejar-se anar a la Lluna.

El Niño de la Hipoteca va començar fa uns anys a penjar la seva música a Youtube i va ser proclamat primer cantautor youtuber. Tu series la primera cantautora instagramer?

Aquí a Catalunya potser sí que vaig ser de les primeres -sense voler-ho ser- de començar a pujar cançons quan van posar l'opció de vídeo a Instagram... Però comparar-me amb **El Niño de la Hipoteca** és molt gros [riu]. Sí, pot ser que fos de les primeres a Catalunya i gràcies això he tingut la sort que la gent m'ha anat seguint.

El Niño de la Hipoteca és precisament un dels teus grans referents, com també ho són grups com La Pegatina o Txarango? i ara t'hi veiem al costat.

És una bogeria. Jo l'any passat pagava per anar veure concerts d'aquesta gent. I ara ho seguiria fent però de sobte hi comparteixo escenari. **El Niño de la Hipoteca** per mi és un referent absolut, vull anar pel camí que ha anat ell i tinc la sort que Carlos Avatar és també el seu productor i toca amb ell. El dia que me'l van presentar jo no m'ho podia ni creure, però ara som amics. En un any he passat de ser fan de tota aquesta gent a poder anar prendre cerveses amb ells i que em donin consells. I és meravellós i molt enriquidor. Tinc molta sort, crec que en una altra vida vaig fer moltes coses bones i ara m'ho estan tornant [riu]. Em sento molt agraïda, la veritat.

Ets reconeguda arreu de Catalunya i estàs de ple en el moviment artístic d'aquesta nova fornada de músics actuals catalans.

Pel que fa a la gent de qui m'envolto, jo ja la coneixia. Al final, la gent jove i els cercles on em moc és on es mou la gent jove de Barcelona: l'Apolo, la plaça del Sol de Gràcia, concerts, etc. Sí que hi ha cercles, per això, que s'han forjat més. Tenim un grup d'amics molt potent: gent de **Buhos**, **Doctor Prats**, la Marta Mas (@leentrelineas)... Tots són grans artistes a qui admiro i que alhora són amics. I això m'ho he trobat, no és que hagi anat jo a buscar-los, perquè no es fa així. I

és una sort, perquè ens ajudem i animem els uns als altres a crear coses. I **El Niño de la Hipoteca** i **Ferran Exceso** són com germans grans per mi que m'aconsellen en tot.

Suu a la llibreria Casa Usher. Foto: Juan Miguel Morales